

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Jeremia 20:7.

Gij hebt mij overreed, HERE, en ik heb mij laten overreden... Ik ben tot een bespotting geworden de ganse dag, allen honen zij mij.

De perikoop waaruit het aangehaalde tekstvers komt, heeft van de vertalers het volgende opschrift meegekregen: Jeremia's zielestrijd. Wie de moeite neemt de betreffende perikoop door te lezen, komt een wel *heel* eerlijk verslag van de persoonlijke strijd van Jeremia met God tegen. Het is zelfs zó eerlijk, dat je als lezer je afvraagt of Jeremia zich richting God dit alles kon permitteren!? Blijkbaar! Immers, van de kant van God komen we geen enkel vermaan of verwijt tegen, laat staan een uiting van boosheid en, daarenboven is zijn boutespreken zelfs ongecensureerd in het Woord van God opgenomen. Dat laatste vertelt ons dat God de Vader zijn kind het recht en dus de volle ruimte geeft om al zijn gevoelens te uiten. Het 'je mag komen zoals je bent' geldt dus ook hier.

Jeremia gooit er letterlijk alles uit richting God! Dit is niet de eerste keer dat hij zich naar God toe op een dergelijke niet mis te verstane wijze uit. Lees maar eens hoofdstuk 15 vanaf vers 15. Boven dat gedeelte hebben de vertalers geen kop gezet, misschien waren zij te verlegen met wat daar te lezen valt! Maar ook daar komen we geen verweer - in welke toonzetting ook - van God tegen. God geeft ruimte zelfs al lijken de woorden van Jeremia beide keren bijna godslastering.

Het is sowieso opmerkelijk dat Gods Woord in deze zin zo openhartig is en zo duidelijk laat zien dat God de mens in zijn persoonlijke verdriet en strijd en soms zelfs diepe moeite met Hem de ruimte geeft. Neem de 150 psalmen. Een grondige studie daarvan zal laten zien dat de 'vreugdepsalmen' allerm minst de overhand hebben. Het tegendeel blijkt het geval. Het overgrote deel van de psalmen blijkt namelijk over te lopen van emoties die uiting geven aan onzekerheid, verwarring, twijfel en pijn. Soms zijn het ronduit vertwijfelde klachten richting hemel en.. oplossingen lijken ver weg. Juist die psalmen nodigen ons uit tot invoelen, maar bovenal om ook je hart bij God de Vader volledig te luchten. Vanwaar anders zal hulp moeten komen (Psalm 121)?

Onwillekeurig deden de beginwoorden van de gekozen tekst mij denken aan de woorden van Jezus, zoals opgetekend in de Hebreeënbrief: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen (Hebr. 10:7 en 9). Vervolgens, ja uiteindelijk, is daar Jezus verwickeld in een intense zielestrijd met de Vader in Gethsemane, een strijd die ten laatste eindigt met een zich tot tweemaal toe toevertrouwen in Gods Vaderhand (Matt. 26:39 en 42), en hoe: uw wil geschiede. Hoe werd Hij gehoord (Matt. 27:39). En hoe Godverlaten Hij is geweest, klonk vanaf het kruis: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten (Matt. 27:46)? Ofwel, in Jezus Christus doorvoelde God Jeremia's klacht en al de geuite klachten van de psalmisten tot en met die van ons. Jezus hield tot het laatst zijn blik op de Vader gevestigd en... overwon zo. Hield ook Jeremia niet vast aan God en die psalmist van de meest vertwijfelde klachtzang - zij deden dat het kruis vooruit! En wij? Kom en ga mee naar Golgotha, stort je hart uit. Alleen daar is hulp te verwachten.